

τυγχάνει ἐκ προμελέτης. Μία όλη προσωπογραφία (ό φίλος) είναι ἀπό τὰ γιρίζερά του ἔργα. Ο φίλος ἀρκετά καλός, καὶ μόνον αὐτὸς. Η γυμνότης τοῦ σώματος δὲν ἔχει καρμίαν ποίησιν, καρμίαν ὑπερτέρων τοῦ γυναίκον ἀντίληψιν. Ἐν σῶμα ρωτιζόμενον ἄγνωστον πόθεν, ὅσει ὑπὸ τοὺς ἀρράτους πόδις νὰ ὑπολαχθήγῃ ἀνημμένη ἑστία. Ἐκεῖνο τὸ κόκκινο χρῶμα μὲ τὸ ρόδιντὸν βάθος, μὲ τὸν Φωκαΐζοντα πράσινον παραστάτην, ἡ ἐπιλήψιμος θεσις τῆς ἀριστερᾶς γειώσης, η κεφαλή, σλαβενικόν ἐν μεριδούς εἰς τὴν τέχνην του. Ο κ. Μαθιόπουλος είναι ζωγράφος τῆς ἐντυπώσωσις, ἐνῷ ἡδύνατο μελετῶν νὰ εἴναι τῆς αὐτηρᾶς τέχνης.

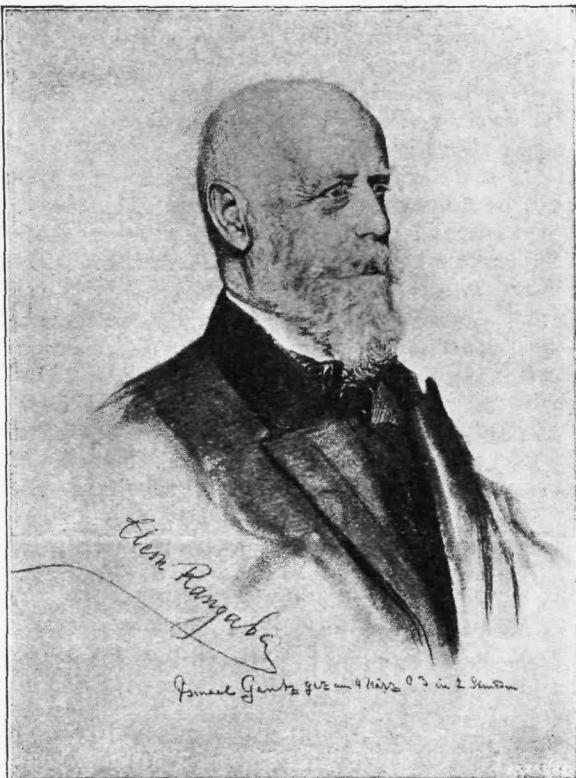
Ο κ. Οθωναλίος, ὁ ποιητικότατος τὴν μορφὴν καὶ πεζότατος ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς, δεινόνει ἀδιαλόπως μίαν πρόσθιον. Έν τῶν ἕξ ἔργων του, τὸ «Γιὰ τὸ μανδρῖ» είναι τὸ ἀριστον, ἐργαμέλιον τοῦ ἐκτεθέντος πέρους «Ποιημάνου» του. Πλησιάζει ἡ ἑσπέρια καὶ τὸ κοπάδι ἐπιστρέφει. Καὶ εἰς τὰς λεπτομερεῖκας καὶ εἰς τὸ σύνολον, ἀρμονικότατον. Τὰ «γαρύφαλα» ἀτινα περιποιεῖται μία ἐκλευσινία, ἔχουν μέρη τινὰ καλά, ἀλλὰ αισθητικῶς δὲν εἴναι ἐπιτυγχάνει τὸ κρέμασμα τοῦ ἐνὸς ποδὸς καὶ τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ. Τὰ ὄλλα είναι μηρὰ ἔργα του· αἱ δύο Δύσεις του ἐπρεπε νὰ λείπουν.

Ο κ. Ράλλης—ὦ φρίκη! ἐν ἐκθέται ἔργον ὅπερ είναι ωριμένως τὰ ἀπαισιώτερον ἔργον ὃντις τῆς Εὐθέσεως. Μία κυρία—γαλοκυμανία—κολυμβᾶ εἰς τὴν θάλασσαν, θάλασσαν ὥμως τὰ ἔκαψε ὃ καλλιτέχνης· ὡς τὰ καλὰ νὰ ἐπινίγητο ἡ κυρία διὰ νὰ μὴ προλάβῃ νὰ τὴν ζωγραφίσῃ ὁ κ. Ράλλης. Η ἐπιτροπὴ ἐπρεπε νὰ φεισθῇ τὸ ὄνόματος τοῦ καλλιτέχνου, νὰ τὸ καρύφη εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ συλλαγού. Ο κ. Ράλλης είναι ἵπανὸς ζωγράφος. ἀλλὰ φαίνεται ὅτι κάθε καλλιτέχνης θὰ ἔγινῃ καὶ τὴν κακήν του ὄφεν. Καὶ μᾶς τὸ ἀπέδειξε. Είναι ὁ μόνος ὅστις ἔχει τὸ προνόμιον νὰ φιλοτεχνῇ συηνάς ἐκκλησιαστικάς· τι ἥθελε τὰ κολυμβήματα καὶ τὰ πελαγώματα;

Η δεσποινίς Λασκαρίδου, ἡ ὅποια πέρυσι μᾶς ἐνεψύχωσε μὲ πλήθος ἀλπίδων, ἐφέτος φαίνεται ὡσκαν κουρασμένη. Δεινάδει ἐνθέτει ἔργων, ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὴν ἀξίαν, ἡν ἀνέμενη τις. Μερικὰ ἔχουν ωραιοτάτας αἱ νουνεαυ κορνίζας, ίδιως ἡ «Συνεργιά». Τὸ καλλιτερον τῆς ἔργων σχετικῶς είναι μία μικρὰ γέφυρα. Η «Θερινὴ μεσημβρία» καὶ ὁ καταρράτης τῆς Αἰδηψοῦ είναι σκίτσα πρωτοπείρου.

Η δεσποινίς Σκούφου ἀναδεικνύεται προσωπογράφος πολὺ ὑπερτέρω τοῦ κ. Μαθιόπουλου καὶ ἄλλων. Η προσωπογραφία τῆς ἀδελφῆς της είναι ἔνας μικροσκοπικὸς θριαμβός. Θ' ἀναζητήσῃ τις ὑπὸ αὐτὴν τὸ ὄνομα ἐπιφανοῦς τεχνίτου· καὶ ὥμως, θὰ συναντήσῃ τὸ ὄνομα τῆς μετριοφρονεστέρας καλλιτέχνιδος.

Ο Πατρινὸς Θωμόπουλος δὲν ἐκθέτει ἔργον, ὡς ἄλλοτε, σοδαράξεις συνθέσεως. Μᾶς ἐλαύει καὶ πάλιν μὲ τὰ Πατρινὰ σκίτσα του, εἰς τὰ ἐποία οἱ τόνοι καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα είναι πολὺ ἀλγητινά. Η «Κατσικάδα» είναι τὸ ωραίτερον, πλήρες φωτός. Επίσης καὶ ἡ ἐνετικὴ Νότια Λιλίκας μὲ τάρνακι της ἐὰν τὸ πρόσωπον ἐπεμέλετο περισσότε-

Ismael Gents

Κλέων Ραγκαθῆς

ρον ὃ καλλιτέχνης, θὰ ἥτο καὶ αὐτὸς ἄξιον μνείας ἰδειτεράς.

Ο Μποκατσίαμπης παραμένει ὁ δημοφιλέστερος τῶν καλλιτεχνῶν. Έκθέτει ποιητικὰ τοπεῖα τῆς Κερκύρας μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε τεχνοτροπίαν. Ολῶν τῶν ἐκτεθειμένων ἔργων ὑπερτερεῖ ὁ λιμήν Κερκύρας (ἀρ. 85). Είναι ἡ καλλιτέρα τῶν ἐν τῇ Εὐθέσει ὑδατογραφιῶν. Επίσης δύο σεληνιαράτοι νύκτες του ἀρέσουν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, σχῆματα περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀλαιογραφίαν του. Εἰς κάθηνος κάκκηνος ἐν τούτοις ἂγνηλειπε, θὰ ἥτο ἀρμονικότερον τὸ τοπεῖον. Καὶ τὸ κόκκινο μὲν χρῶμα τοῦ ἀπεξηραμένου καλάθου, ἀλλὰ ἡ φύσις ἔχει ἐνίστει καὶ μερικάς ιδειοτροπίας, ἀς δύναται ν' αποφευγῇ ὁ καλλιτέχνης. Άλλὰ καὶ ὡς προσωπογράφος δὲν ὑπερτερεῖ ὁ κ. Μποκατσίαμπης. Μία κεφαλή (κρητιδογραφία) ἡμιγύμνου ἐν ἐρυθρωπῷ ἀπόπτῳ είναι τεχνικώτατη, καὶ θὰ ἐπεινέτο περισσότερον τεχνικὴ ἐάν δὲν ἥτο ἡδικημένη εἰς τὴν τοποθετησιν.

Ο κ. Οίκονόμου δὲν ἀπογωρίζεται ἀπὸ τὰς χωρικάς του, ἡ ἀπασχόλησίς του δὲ ἀπὸ τινος εἰς μοναστηριακὰ θέματα ἀποδεινής ἐπιτυγχάνει. Ο κ. Ηλέρρης ἐκθέτει ἔνα ζωρικὸν ἐκτάκτως καλόν. Επειθύμουν πολὺ νὰ ἐσηγείωνται ἐπιτυχίας διὰ τὴν δεσποινίδα Φλωρᾶ, ἡν ὥμως ἡ ἀφέλεια εἴκινεται δυστυχῶς ἐνίστει μέγρι τῶν ἔργων της. Δύο προσωπογραφίαις ἀτυχεῖς καὶ μία ἡ ἐξηπλωμένη κυρία μᾶς κάρμουν ταχέως ν' ἀντιπαρέσθιωμεν. Εύτυχως ἡ «Νεότης»